

Kohtuasi C-232/21

Eelotsusetaotluse kokkuvõte Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõike 1 alusel

Saabumise kuupäev:

12. aprill 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Landgericht Ravensburg (Ravensburgi esimese astme kohus, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. märts 2021

Hagejad:

CR

AY

ML

BQ

Kostjad:

Volkswagen Bank GmbH

Audi Bank

Põhikohtuasja ese

Tarbijakrediidileping – Kohustuslik teave – Direktiiv 2008/48/EÜ – Taganemisõigus – Taganemisõiguse kaotamine – Taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamine – Tarbija eelneva soorituse kohustus saadud kauba tagastamisel pärast taganemisavalduse esitamist – Asja ainuisikuliselt lahendava kohtuniku õigus esitada eelotsusetaotlust

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Küsimused seaduslikkuse fiktsiooni kohta tsiviilseadustiku rakendamise seaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, edaspidi „EGBGB“) artikli 247 § 6 lõike 2 kolmanda lause, § 12 lõike 1 kolmanda lause alusel
 - a) Kas EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 kolmas lause ja artikli 247 § 12 lõike 1 kolmas lause on osas, milles need tunnistavad direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktile p vasturääkivad lepingutingimused vastavaks EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 esimese ja teise lause nõuetele ning vastavaks EGBGB artikli 247 § 12 lõike 1 teise lause punkti 2 alapunktis b esitatud nõuetele, vastuolus direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktiga p ja artikli 14 lõikega 1?

Kui vastus on jaatav:

- b) Kas liidu õigusest, eelkõige direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktist p ja artikli 14 lõikest 1 tuleneb, et EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 kolmas lause ja artikli 247 § 12 lõike 1 kolmas lause ei ole kohaldatavad osas, milles need tunnistavad direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktile p vasturääkivad lepingutingimused vastavaks EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 esimese ja teise lause nõuetele ning vastavaks EGBGB artikli 247 § 12 lõike 1 teise lause punkti 2 alapunktis b esitatud nõuetele?

Olenemata esimese küsimuse alaküsimustele a ja b antavatest vastustest:

2. Küsimused kohustusliku teabe kohta direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 alusel
 - a) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti p tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus esitatav intressisumma päeva kohta peab arvutuslikult tulenema lepingus märgitud lepingulisest laenuintressist?
 - b) Küsimus 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti r kohta:
 - aa) Kas viidatud sätet tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus laenu ennetähtaegsest tagasimaksest tingitud hüvitise kohta esitatud teave peab olema sedavõrd täpne, et tarbija saab vähemasti ligikaudselt arvutada hüvitise suuruse lepingu ennetähtaegse ülesütleamise korral?

(kui eespool sõnastatud küsimusele (aa) vastatakse jaatavalt)

- bb) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktiga r ja artikli 14 lõike 1 teise lausega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt hakkab direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktis r ette nähtud kohustusliku teabe nõuetekohaselt esitamata jätmise korral taganemisõigus ikkagi kulgema lepingu sõlmimisel ja laenuandja kaotab üksnes õiguse nõuda hüvitist laenu ennetähtaegse tagastamise korral?

Kui teise küsimuse alaküsimusele a või b vastatakse jaatavalt:

- c) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lause punkti b tuleb tõlgendada nii, et taganemisõiguse tähtaeg hakkab kulgema vaid siis, kui direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõikes 2 nimetatud teave on edastatud täielikult ja sisuliselt õigesti?

Kui vastus on eitav:

- d) Millised on määrava tähtsusega kriteeriumid, mille täidetuse korral hakkab taganemisõiguse tähtaeg kulgema olenemata sellest, et teave ei ole edastatud täielikult või sisuliselt õigesti?

Kui esimese küsimuse alaküsimusele a ja/või teise küsimuse alaküsimusele a või b vastatakse jaatavalt:

3. Küsimused direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses nimetatud taganemisõiguse kaotamise kohta:

- a) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses viidatud taganemisõigus on kaotatav?

Kui vastus on jaatav:

- b) Kas taganemisõiguse kaotamine on taganemisõiguse ajaline piirang, mis peab olema sätestatud parlamendi poolt vastu võetud seaduses?

Kui vastus on eitav:

- c) Kas taganemisõiguse kaotamine eeldab subjektiivsest aspektist seda, et tarbijale oli tema taganemisõiguse jätkumine teada või et tarbija teadmatus oli vähemalt põhjustatud raskest hooletusest? Kas see on nii ka juhul, kui lepingud on lõpetatud?

Kui vastus on eitav:

- d) Kas krediidiandja võimalus esitada asjaomane teave krediidivõtjale direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lause punkti b kohaselt tagantjärele ja tekitada sellega olukord, kus taganemisõiguse tähtaeg hakkab kulgema, on vastuolus taganemisõiguse kaotamise sätete

kohaldamisega hea usu põhimõtte alusel? Kas see on nii ka juhul, kui lepingud on lõpetatud?

Kui vastus on eitav:

- e) Kas see on kooskõlas väljakujunenud rahvusvahelise õiguse põhimõtetega, mis on põhiseaduse kohaselt Saksa kohtunikule siduvad?

Kui vastus on jaatav:

- f) Kuidas peab õiguse kohaldaja Saksamaal lahendama vastuolu rahvusvahelise õiguse siduvate nõuete ja Euroopa Kohtu nõuete vahel?

4. Küsimused direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses viidatud taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eelduse kohta:

- a) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses viidatud taganemisõigust saab kasutada kuritarvitaval viisil?

Kui vastus on jaatav:

- b) Kas taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eeldus tähendab taganemisõiguse ajalist piirangut, mis peab olema sätestatud parlamendi poolt vastu võetud seaduses?

Kui vastus on eitav:

- c) Kas taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eeldus saab subjektiivsest aspektist kehtida vaid juhul, kui tarbijale oli tema taganemisõiguse jätkumine teada või kui tarbija teadmatus oli vähemalt põhjastatud raskest hooletusest? Kas see on nii ka juhul, kui lepingud on lõpetatud?

Kui vastus on eitav:

- d) Kas krediidiandja võimalus esitada asjaomane teave krediitdivõtjale direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lause punkti b kohaselt tagantjärele ja tekitada sellega olukord, kus taganemisõiguse tähtaeg hakkab kulgema, on hea usu põhimõtte alusel vastuolus taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eeldusega? Kas see on nii ka juhul, kui lepingud on lõpetatud?

Kui vastus on eitav:

- e) Kas see on kooskõlas väljakujunenud rahvusvahelise õiguse põhimõtetega, mis on põhiseaduse kohaselt Saksa kohtunikule siduvad?

Kui vastus on jaatav:

- f) Kuidas peab õiguse kohaldaja Saksamaal lahendama vastuolu rahvusvahelise õiguse siduvate nõuete ja Euroopa Kohtu nõuete vahel?

Olenemata esimesele, teisele, kolmandale ja neljandale eelotsuse küsimusele antavatest vastustest:

5. a) Kas liidu õigusega on kooskõlas riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et kui tarbija on müügilepinguga seotud krediitdilepingu puhul kasutanud direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 kohast taganemisõigust, siis
- aa) muutub tarbija poolt krediidiandja vastu esitatud nõue tagastada tasutud laenumaksed sissenõutavaks alles siis, kui tarbija on ostetud eseme krediidiandjale välja andnud või esitanud tõendi selle kohta, et ta on eseme krediidiandjale ära saatnud?
- bb) jäetakse tarbija hagi *tema tasutud laenumaksete tagastamiseks pärast ostu eseme väljaandmist* põhjendamatusse tõttu rahuldamata, kui krediidiandja ei ole sattunud ostu eseme vastuvõtmisega viivitusse?

Kui vastus on eitav:

- b) Kas liidu õigusest tuleneb, et eelmise küsimuse alaküsimustes aa ja/või bb kirjeldatud riigisisesed õigusnormid ei ole kohaldatavad?

Olenemata esimesele, teisele, kolmandale, neljandale ja viiendale eelotsuse küsimusele antavatest vastustest:

6. Kas tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Zivilprozessordnung, edaspidi „ZPO“) § 348a lõike 2 punkt 1 on osas, milles sellega on hõlmatud ka eelotsusetaotluste esitamine ELTL artikli 267 teise lõigu alusel, vastuolus liikmesriigi kohtutele ELTL artikli 267 teisest lõigust tuleneva õigusega esitada eelotsusetaotlusi ja seetõttu ei ole see eelotsusetaotluste esitamisele kohaldatav?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediitdilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66; edaspidi „direktiiv 2008/48“), eelkõige artikli 10 lõike 2 punktid p ja r ning artikli 14 lõige 1

Viidatud riigisisesed õigusnormid

Põhiseadus (Grundgesetz, edaspidi „GG“), eelkõige artikkel 25

Tsiviilseadustiku rakendamise seadus (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, edaspidi „EGBGB“), artikli 247 §-d 3, 6, 7 ja 12 (asjaolude toimumise ajal kehtinud redaktsioonis)

Tsiviilseadustik (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“), eelkõige §-d 242, 273, 274, 293, 294, 295, 322, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492, 495 ja 502 ning (neljandat kohtuasja puudutavas osas) § 346 lõige 1, § 357 lõigete 1 ja 4 (uus redaktsioon) asemel § 348B

Tsiviilkohtumenetluse seadustik (Zivilprozessordnung, edaspidi „ZPO“), § 348a

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Käesoleva eelotsusetaotluse aluseks on neli erinevat olukorda.
- 2 Samamoodi nagu eelotsusetaotluste C-33/20, C-155/20, C-187/20, C-336/20, C-38/21 ja C-47/21 aluseks olevas olukorras sõlmisid hagejad kostjast pangaga teatavas summas laenulepingu, mille eesmärk oli erasõitudeks ette nähtud sõiduki ostmine. Hagejad tasusid müüjale esimese osamakse ning rahastasid müügihinna ülejäänud osa ja laenukindlustuse ühekordse makse kõnealuse laenuga. Laenulepingute kohaselt tuli laen tagastada x võrdse suurusega igakuise osamaksega ning teatava suurusega lõppmaksega. Laenulepingute ettevalmistamisel ja sõlmimisel kasutasid kostjad krediitvahendajana tegutsenud müüja abi. Hagejad tasusid kokku lepitud osamakseid korrapäraselt, kuid taganesid laenulepingu sõlmimise tahteavaldusest.
- 3 Esimeses, teises ja kolmandas kohtuasjas kõne all olev laenuleping sisaldab hüvitise kohta, mida võidakse nõuda laenu ennetähtaegse tagastamise korral, järgmisi sätteid:

„Pank võib nõuda laenu ennetähtaegse tagastamisega otseselt seotud kahju eest mõistlikku hüvitist, tingimusel et ennetähtaegse tagastamise hüvitise arvestamine ei ole seadusega välistatud.

Pank arvutab kahju vastavalt varade-kohustuste-meetodile, mis võtab arvesse eelkõige järgmist:

- *intressimäärade vahepealne muutumine,*
- *algsest laenu jaoks kokku lepitud rahavood, panga saamata jäänud kasum,*
- *ennetähtaegse tagasimaksmisega seotud halduskulud (töötlemistasu) ning*
- *ennetähtaegse tagastamise tagajärjel säästetud riski- ja halduskulud.*

Sel viisil arvutatud ennetähtaegse tagasimakse hüvitist – kui see on suurem – vähendatakse kahest järgmisest summast vähimani:

- *1% või kui ennetähtaegse tagasimaksmise ja kokkulepitud tagasimaksmise vahel on vähem kui üks aasta, siis 0,5% ennetähtaegselt tagasi makstud summast,*
- *summa, mida laenusaaaja oleks maksnud intressideks ennetähtaegse tagasimaksmise ja kokkulepitud tagasimaksmise vahelisel perioodil.“*

4 Neljandas menetluses on kõnealune tingimus sõnastatud järgmiselt:

„Pank võib nõuda laenu ennetähtaegse tagastamisega otseselt seotud kahju eest mõistlikku hüvitist.

Pank arvutab kahju vastavalt Bundesgerichtshof'i (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) kehtestatud finantsmatemaatilisele raamistikule, mis võtab arvesse eelkõige järgmist:

- *intressimäärade vahepealne muutumine,*
- *algselt laenu jaoks kokku lepitud rahavood, panga saamata jäänud kasum,*
- *ennetähtaegse tagasimaksmisega seotud halduskulud (töötlemistasu) ning*
- *ennetähtaegse tagastamise tagajärjel säästetud riski- ja halduskulud.*

Sel viisil arvutatud ennetähtaegse tagasimakse hüvitist – kui see on suurem – vähendatakse kahest järgmisest summast vähimani:

- *1% või kui ennetähtaegse tagasimaksmise ja kokkulepitud tagasimaksmise vahel on vähem kui üks aasta, siis 0,5% ennetähtaegselt tagasi makstud summast,*
- *summa, mida laenusaaaja oleks maksnud intressideks ennetähtaegse tagasimaksmise ja kokkulepitud tagasimaksmise vahelisel perioodil.“*

5 Esimeses, teises ja kolmandas kohtuasjas ei olnud asjaomased laenusummad taganemisavalduse esitamise ajal veel täielikult tagasi makstud, neljandas kohtuasjas oli laenusumma aga täies ulatuses tagasi makstud.

6 Pärast taganemisavalduse esitamist tegid hagejad esimeses ja kolmandas kohtuasjas asjaomasele kostjale ettepaneku sõiduk vastu võtta ja vastusooritusena tagastada hagejate makstud summad. Neljandas kohtuasjas tegi hageja hagiavaldusega kostjale sõnaselgelt ettepaneku sõiduk kostjale kostja juhatuse asukohas üle anda. Teises kohtuasjas asjaomased andmed puuduvad.

Põhikohtuasja poolte peamised väited

- 7 Kõik hagejad leiavad, et nende taganemisavaldus on kehtiv, kuna puuduliku kohustusliku teabe tõttu ei olnud taganemistähtaeg kulgema hakanud. Kostjad leiavad, et nad on nõuetekohaselt esitanud kogu teabe ja et hagejate taganemisõigus on aegunud.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 8 Hagide rahuldamine sõltub sellest, kas laenulepingutest taganemine oli kehtiv ja kas kostjad saavad vajaduse korral tugineda vastuväitele, et taganemisõigus on kaotatud või et taganemisõigust on kasutatud õigust kuritarvitaval viisil.
- 9 Eelotsuse küsimuste kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus järgmist:
- 10 Esimese küsimuse alaküsimused a ja b: Eelotsusetaotluse esitanud kohtu märkused nende küsimuste kohta kattuvad sisuliselt eelotsusetaotluse C-47/21 esimese küsimuse alaküsimuste a ja b kohta esitatud märkustega. Sellega seoses viidatakse eelotsusetaotluse C-47/21 kokkuvõtte punktidele 15–24.
- 11 Teise küsimuse alaküsimus a (teave lepingulise laenuintressi kohta): Selle küsimuse kohta esitatud märkused kattuvad sisuliselt eelotsusetaotluste C-38/21 ja C-47/21 teise küsimuse alaküsimuse a kohta esitatud märkustega. Sellega seoses viidatakse eelotsusetaotluse C-38/21 kokkuvõtte punktidele 14–16.
- 12 Teise küsimuse alaküsimus b: Teise küsimuse alaküsimuse b punkt aa, millega soovitakse teada, kui täpne peab olema laenu ennetähtaegse tagastamise hüvitise kohta esitatav teave, ja mis esitati ka eelotsusetaotlustes C-155/20 (teine küsimus) ja C-187/20 (neljanda küsimuse alaküsimus a), on käesolevas eelotsusetaotluses täpsemalt sõnastatud. Mõlemas nimetatud eelotsusetaotluses esitati küsimus, kas krediitilepingus tuleb näidata laenu ennetähtaegsest tagasimaksest tingitud hüvitise täpne ja tarbijale arusaadav arvutuskäik, mille põhjal saab tarbija vähemasti ligikaudselt arvutada hüvitise suuruse lepingu ennetähtaegse ülesütleamise korral.
- 13 Käesolevas menetluses küsitakse vaid seda, kas krediitilepingus laenu ennetähtaegsest tagasimaksest tingitud hüvitise kohta esitatud teave peab olema sedavõrd täpne, et tarbija saab vähemasti ligikaudselt arvutada hüvitise suuruse lepingu ennetähtaegse ülesütleamise korral. Kuna direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti r kohaselt tuleb selgelt ja kokkuvõtlikult esitada teave, mis käsitleb krediidiandja õigust saada hüvitist ning selle hüvitise arvutamise viisi, siis leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et teave peab olema sedavõrd täpne, et tarbija saab hüvitise suuruse lepingu ennetähtaegse ülesütleamise korral vähemasti hinnanguliselt kindlaks teha. Viide teguritele, mida tuleb kohtupraktika kohaselt laenu ennetähtaegsest tagastamisest tingitud hüvitise arvutamisel arvesse võtta – nagu oli sätestatud laenu ennetähtaegse tagastamise hüvitist reguleerivates eespool osutatud lepingutingimustes – näib seega olevat liiga ebatäpne.

- 14 Teise küsimuse alaküsimuse b punktile aa jaatavalt vastamise korral tekib küsimus, kas selle põhjal tuleb teha järeldus, et kui laenu ennetähtaegsest tagastamisest tingitud hüvitise suuruse kohta esitatud teave on liiga ebatäpne, siis ei hakka taganemisõiguse tähtaeg kulgema ja see võib kulgema hakata alles pärast asjaomase teabe tagantjärele esitamist (teise küsimuse alaküsimuse b punkt bb). Sellele küsimusele vastatakse riigisisises kohtupraktikas ja õiguskirjanduses erinevalt.
- 15 Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus, edaspidi „BGH“) on seisukohal, et laenu ennetähtaegsest tagastamisest tingitud hüvitise suuruse kohta puuduliku teabe esitamine toob kaasa vaid hüvitise nõude õiguse äralangemise vastavalt BGB § 502 lõike 2 punktile 2. Kuigi seadusandja kontseptsiooni kohaselt hakkab taganemisõiguse tähtaeg puuduliku teabe korral kulgema alles pärast teabe tagantjärele esitamist, tuleb laenu ennetähtaegsest tagastamisest tingitud hüvitise kohta esitatava teabe puhul teha sellest kontseptsioonist erand. Kohustusliku teabe tagantjärele esitamine ei ole selle teabe puhul otstarbekas, kuna hüvitiseõigus seeläbi ei taastu ja hüvitiseõiguse äralangemine on piisavalt tõhus, proportsionaalne ja hoiatav sanktsioon direktiivi 2008/48 artikli 23 tähenduses. BGH leiab, et kahtlused selle seisukoha õigsuses ei ole põhjendatud.
- 16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et viidatud kohtupraktika ei ole kooskõlas direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktiga r ning artikli 14 lõike 1 teise lõigu punktiga b, kuna liidu õigusega ette nähtud täielikku ühtlustamist arvestades ei või liikmesriigid taganemisõiguse kulgema hakkamise küsimuses direktiivist kõrvale kalduda. Kui aga seadusandjal on keelatud kehtestada riigisisises õiguses tähtaja kulgema hakkamiseks vähem rangeid tingimusi kui direktiivis, siis peab see keeld seda enam kehtima liikmesriigi kohtutele.
- 17 Teise küsimuse alaküsimused c ja d: Need küsimused kattuvad eelotsusetaotluse C-38/21 teise küsimuse alaküsimustega d ja e.
- 18 Kolmanda küsimuse alaküsimused a, b, c, d, e ja f (taganemisõiguse kaotamine) ning neljanda küsimuse alaküsimused a, b, c, d, e ja f (taganemisõiguse kasutamine õigust kuritarvitaval viisil): Eelotsusetaotluse esitanud kohtu märkused kattuvad eelotsusetaotluste C-38/21 ja C-47/21 kolmanda küsimuse alaküsimuste a, b, c, d, e ja f ning neljanda küsimuse alaküsimuste a, b, c, d, e ja f kohta esitatud märkustega. Sellega seoses viidatakse eelotsusetaotluse C-38/21 kokkuvõtte punktidele 18–39.
- 19 Käesolevad kohtuasjad erinevad viimati nimetatust vaid selle poolest, et kolmanda küsimuse alaküsimustes c ja d ning neljanda küsimuse alaküsimustes c ja d soovitakse teada, kas seal viidatud tingimused ja takistused kehtivad ka juba lõpetatud lepingute korral. See aspekt puudutab seega eelkõige neljandat kohtuasja, kus laenusumma on juba tagasi makstud. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et taganemisõiguse kohta puuduliku teabe esitamise tõttu ei saanud tarbija oma taganemisõigust tõhusalt kasutada lepingu kehtivuse ajal ega pärast

seada, millest tulenevalt ei ole alust eeldada, et tarbija on lepingu lõpetamisega oma taganemisõiguse kaotanud või et taganemisõigust kasutatakse õigust kuritarvitaval viisil.

- 20 BGH kohtupraktikas leitakse, et sellisel juhul on taganemisõigus kaotatud või et taganemisõigust kasutatakse õigust kuritarvitaval viisil. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas see on kooskõlas liidu õigusega, ja esitab Euroopa Kohtule asjaomased küsimused.
- 21 Viienda küsimuse alaküsimused a ja b: Nende küsimuste kohta esitatud märkused kattuvad eelotsusetaotluse C-47/21 viienda küsimuse kohta esitatud märkustega (vt viidatud eelotsusetaotluse kokkuvõtte punktid 34–41).
- 22 Käesoleva eelotsusetaotlusega hõlmatud nelja kohtuasja kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et viienda küsimuse alaküsimused a ja b on määrava tähtsusega ainult esimeses, teises ja kolmandas kohtuasjas. Kui riigisisese õiguse, nimelt BGB § 358 lõike 4 esimese lause ja § 357 lõike 4 esimese lause kohaselt tuleks sõiduki tagastamisega seoses eeldada hageja eelneva soorituse tegemise kohustust ja tasutud laenusumma tagasimaksmise nõue oleks ilma eelneva soorituse tegemiseta seega põhjendatud vaid siis, kui võlausaldaja on sattunud vastuvõtuviivitusse, siis tuleks käesolevates kohtuasjades esitatud hagid jätta hetkel põhjendamatusse tõttu rahuldamata, sest hagejad ei ole sõidukeid kostjatele välja andnud ega ole tõendanud, et sõidukid on kostjatele ära saadetud. Samuti ei ole nad väitnud, et kostjad on sattunud vastuvõtuviivitusse.
- 23 Neljandas kohtuasjas tuleb tagastamiskohustus BGB § 348 kohaselt täita samaaegselt panga sooritusega. Selles kohtuasjas on seega hagi esitamine riigisisese õiguse, nimelt BGB § 273 lõike 1 ja § 274 lõike 1 kohaselt võimalik, ilma et kostja peaks olema sattunud vastuvõtuviivitusse.
- 24 Kuues küsimus: Selle kohta esitatud märkused kattuvad eelotsusetaotlustes C-336/20 (neljas küsimus) ja C-47/21 (kuues küsimus) esitatud märkustega. Sellega seoses viidatakse eelotsusetaotluse C-336/20 kokkuvõtte punktidele 30–33.